

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Georgius Nuttel, Ioanni Reuchlin salutem

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN LIBER PRIMVS

audeo. Sunt etiam ea uocabula in antiquis libris ita corrupte scripta, q̄ literas q̄nq̄ non cognosco. Quapropter ea uocabula graeca quae non intelligo in quaternionibus quibusdam depinxi, eo modo quo potui ex antiquis libris, & eis breues sententias ex commentariis praemisi, dedi q̄ ea oia religioso uiro Corado Leontorio tibi ut dicit notissimo ad te deferenda, qui & mihi affirmauit re meam apud te promouere, & instare ut operam des illorum emendationi & correctioni, Quod & ego peto ea instantia qua possum. Et pro laboribus quaequid petieris libentissime dabo, Si autem me derelinquas, neminem scio in Alemania qui me iuuare possit. Et forte propter hoc, opus infectum permanebit. Spero etiam, postquam Hieronymus cum suo graeco & hebraeo fuerit impressus, quae rudimenta hebraea pluribus uentur. Vale feliciter, Ex Basilea. xxvii. Iunii. M. D. IX.

Georgius Nuttel, Ioanni Reuchlin Salutem.

Quae res mihi in primis exoptanda fuit clarissime uir, ea mihi hoc tpe forte ut spero fortuna euenit. Nam cum tuas & humanissimis & pientissimis admonitionibus refertas plegerem literas, maximo fui tui suffusus gaudio, tui rubore, quippe quae scribis obta bellatui festinationem literas tuas carere politiore stilo, & te philosophica usuru polliceris breuitate. Vere inquam philosophus philosophia uteris, & quae grauissimis auribus auertenti, auertentiq̄, in quo haud diffidas. Caeterum quod de Iafone Maino admones, quae me scientia & autoritate augere possit, uerum fateor. Et ego uerum fateor me futurum suum, nisi Rhamnusia phibeat non poenitendum auditorum, & quem in genue doctorem (si Opt. Max. pater instituto aspirarit meo) nunquam diffitebor. Et id absque ambitione intelligas uelim, sincero namque eductur promptuario. Rubore praeterea affectus, cum satyricum istum quem praese ferunt eae literae tuae sentirem morsum, quo me (non dico iniuria taxas, quae bellorum torquear a uero scholasticorum plurimum aberrans ut tuo uerbo utar tramite discriminibus. Veniam precor patrone, si minus uerecunde ad haec respondeo. Eo namque tpe quo ad uos priores destinabam literas tanto erat Papiensis concitatus furore popululus (difficile dictum) Testis erit locupletissimus ea in re tabellaris iste meus D. Ioannes, qui coram fatebitur, taceo alios. Et ego bene mestris ut ipse ais in aliena ora, ignarus tum morum tum casuum eiusdemodi rerum, ne mihi subtimeam; non negabis unquam. At modo

paulo maiorem concepi fiduciam. Licet cominus instent diffensiones inter sanctissimum papam & regem Francorū. Nullatenus tamen latium egrediar, in quo plurimum iuuat morari, neq; unq; propositum fuit ante praestitū tempus remeare. Ne tuæ in primis ceterorumq; amicorum minus uidear paruisse suasioni, De ea re q̄ tū sollicitabat eram (fateor) sollicitus, praesertim cum inter bellicos tu multus, legēdi non sit relictus locus ullus, quæq; mea cura intermittere subueberar. Nunc uero animi dissolui nodū liberq; curarū saccisuas impēdo horas in perferendis legibus. In quo studio fastidum abstergitur omne. Demum gratus gratissimū suscipis animum Quodq; miserim calamos, gratiarum actione mea sententia nō est dignum, gaudeo tamen si quid facio quod placet, & id gratum fuisse aduersum te, habeo gratiam. Reliquum est in calce literarum ne prodigalitate incidam pestem patēne & amice exhortaris. Facis tu quidē recte, & pro humanitate tua in me propēssima, & q̄ tam pecuniosus iam sim redarguis. Fateor, at memineris uelim me plus quinquaginta erogasse aureos pro chartacea mea suppellectili qua necessario indigebā, ut alias inquit Nicolaus quartus in. c. exit uer. habetur de uerb. sig. li. vi. scientiam requirere studium cū libris, praetereo alios necessarios usus pro primo tempore. Cogitabam item si alio proficiscendum fuisset, illud Martiani, qui habet nummos se cura nauigat aura, Addit Aufonius. Fortunamq; suo temperat arbitrio. Cūq; imminēbat fortuna, eam regēdam arbitrabar, si tamen nummi non deessent, contentus uiuam de cetero, & languescens tua de me spes fac reuiuifcat. Ego id temporis quod reliquū est curriculum totum bonis impendam, dispensaboq; literis, quoad de me actum sit. Hoc unū te uelim, si ductu & auspicio tuo fieri poterit cōuenias Sebastianum Vuelling de re filii sui, qui ut ad me migret ad hybernā tempestatem uehemēter opto. Fecit nō loquacitas, sed beneuolentia longiorem epistolam q̄ par est. Et citra Senecæ præceptum quo dicit epistolam non debere sinistra manū legētis implere, dabis ueniam & ruditati ignosces. Vale foelicissime cū Metelli foelicitate, dii te tueantur, annosq; longæuos largiantur ut sanctissimos tuos atq; grauissimos mores, quasi quādam idæam intueri possimius Ex Papia. xxv. Iulii, Anno. M. D. X.